

РЕШЕНИЕ

№ 6106

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4509** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следв. АПК, вр. чл. 73, ал.4 от ЗУСЕФСУ. Образувано е по жалба на „Рива консулт“ ЕООД срещу Решение за определяне на финансова корекция от 21.04.2023г. на Главния директор на ЕФМПП и ръководител на УО на ОПРЧР към Министерство на труда и социалната политика, с което е решено следното:

1. Възобновява се административното производство по процедура за определяне на финансова корекция по т. 4,5 и 6 от разпоредителната част на Решение за верификация на постъпило окончателно плащане с рег. № заявление № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021г.;
2. Установява се извършено нарушение чл. 70, ал. 1, т. 1, връзка чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ и съгласно т. 1 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата се определя финансова корекция в размер на 100% от допустимите засегнати разходи, описани в б. Б на решението, които са в размер на 1400лв.;
3. Установява се извършена нарушение по смисъл на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ, връзка с т. 6 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата и се определя финансова корекция в размер на 100% от допустимите и засегнати разходи съгласно буква А от мотивите на решението, които са в размер на 10245,83лв.;
4. Установява се извършено нарушение по смисъл на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата и се определя финансова корекция в размер на 25 на 100 от допустимите засегнати разходи, съгласно буква В от мотивите на решението, които са в размер на 7500лв.;

5. Определя се общ размер на сума за възстановяване 32700 лв., която се разпорежда бенефициентът да възстанови 14-дневен срок от получаване на решението посочена сметка.

В жалбата се оспорва решението с мотиви за допуснати процесуални нарушения – не бил мотивиран конкретният размер на вредата, не бил установен елемент от фактическия състав за да се откаже верифициране на средства. Твърди се несъответствие на фактическото описание и правните мотиви.

Пред съда представител на дружеството-жалбоподател не се явява, но е представил писмени бележки, в които се развиват същите съображения. Допълнително се сочи, че решението се базира на нищожен административен акт и също следва да се отмени като нищожно – противоречащо на влязло в сила съдебно решение. Претендира разноски.

Представяващият ответника оспорва жалбата, като излага съображения в писмен отговор, идентични с тези в оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото, и намери за установено следното:

Административното производство е започнало във връзка с постъпило искане за плащане № 2 от ИСУН 2020 година, с отчетен период 24 август 2016 година - 23 февруари 2018 година, по проект за създаване на нови работни места в „Рива консулт“ ЕООД с № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, по който между страните е сключен административен договор BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“, за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОП РЧР. То е приключило с обжалваното решение за определяне на финансова корекция № 1.003-0998/49/21.04.2023г. на Главен директор на ГД ЕФМПП и Ръководител на УО на ОПРЧР. Решението е издадено при следните факти, описани в него:

Общият бюджет на проекта е 163 623,49 лв., по който към момента на подаване на искането на дружеството са били платени 32 700 лв. От посочената сума 139079,97 лв. са европейско финансиране, с бенефициент дружеството жалбоподател. Общата стойност на постъпилото искане за окончателно плащане е 55855,83 лв.

Във връзка с производството по това искане е констатирано нарушение на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ/името на закона е променено от ЗУСЕСИФ/, а именно неизпълнение на одобрени индикатори. В т. девет на договора "Индикатори" са били заложили индикатори - "безработни и неактивни участници" с целева стойност 10 и безработни и неактивни участници, които при напускане на операцията имат работа" с целева стойност 5.

Констатирано е, че за целия период са назначени на работа две лица на длъжност „счетоводител“, които към напускане на операцията имат работа и са отчетени от бенефициента. В искането за плащане направена е калкулация на постигнатите индикатори, а именно "безработни неактивни участници" - $2/10 * 100\% = 20\%$ и "безработни и неактивни участници, които при напускане на операцията имат работа" - $2/5 * 100\%$ което е = 40%.

Констатирано е, че на основание т. 6 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови корекции, процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ/Наредбата/, когато изпълнението на ОДОБРЕНИТЕ по проекта

индикатори е под 45 на 100 размерът на финансовата корекция е 100 на 100. В случая изпълнението и на двата индикатора е под 45 на 100, съответно е прието, че за нарушението следва да се наложи финансовата корекция, чийто размер е 100% от отчетените допустими разходи по проекта, засегнати от нарушението – 10245,83 лв.

Констатирано е извършено при изпълнение на проекта нарушение на чл. 70, ал. 1, т.1 – конфликт на интереси при сключен по реда на Закона за задълженията и договорите на договор № 1/01.09.2016г. Между П. Ц. В., представляваше "Рива консулт" ЕООД и М. В. В.. Управителният орган е изискал от бенефициента да представи декларации за липса на конфликт на интереси съгласно раздел 2, т. 11 от Ръководство за бенефициенти по процедурата по чл. 57 § 2 от Регламент 966/2012 действал към момента и отменен с чл. 61 от Регламент 2018/1046, за представляващия дружеството и за екипа за организация и управление на проекта, както и да представи информация за връзката между П. Ц. В. и М. В.. Бенефициентът не е представил изискванията декларация. При извършена служебна проверка в регистрите е установено, че двете са майка и дъщеря. Установен е конфликт на интереси по смисъл на чл. 57 § 2 от Регламент 966/2012 - безпристрастното и обективно упражняване на функциите на финансов участник е опорочено, поради причини, свързани със семейството.

Констатирано е, че изрично в договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ в чл. 3, т. 38 е посочено, че бенефициентът не предприема каквито и да е дейности които могат да го поставят хипотезата на конфликт на интереси по смисъл на чл. 57 от Регламент 966/2012. В чл. 45 на сключеният между лицата договор по реда на Закона за задълженията и договорите е включена разпоредба в този смисъл. Констатирано е, че съгласно приложени отчетни доклади и времеви отчети за отчетената и приета без забележки работа между страните, което доказва факта на извършеното контролно действие от възложителя по договора.

Допуснатото е квалифицирано като нарушение на чл. 3,38 от административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, съгласно който бенефициентът не предприема каквито и да е дейности, които могат да го поставят хипотеза на конфликт на интереси по смисъла на чл. 57 от Регламента. Прието е, че не са спазени чл. 2, ал. 2 от ЗУСЕФСУ и чл. 61 от Регламент ЕС 2018/ 1046 на ЕП.

На основание чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е прието, че съгласно т. 1 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата, за нарушението се следва финансова корекция в размер на 100 на 100 от стойността на отчетените и допустими разходи по сключения между лицата договор - 1400 лв.

По отношение на проведен избор с публична покана по реда на ПМС 160/2016г., с предмет закупуване и доставка на един лек автомобил за новонает по проекта служител е установено извършено нарушение по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка с т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, тъй като при извършена проверка на процедурата е установена липса на документи, които избраният изпълнител "ЕУРОТЕК АУТО" ООД е следвало да представи преди сключване на договора, съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 от ПМС 160/2016 година, което нарушение представлява промяна в критериите за подбор, вследствие на което е определен за изпълнител кандидат или участник който не отговаря на тях. Документите са изискани от бенефициента, но не се представени.

Констатирано е, че за нарушението законодателят е предвидил определяне на финансова корекция по пропорционалния метод, на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка с т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, в размер

на 25 на 100 от засегнатите от нарушението разходи или 7500 лв.

При така констатираните нарушения, управителният орган на Оперативна програма РЧР по постъпило искане за окончателно плащане с № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021 година е предприел действия по издаване на Решение за верификация. С решението в т. 1 е определил общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане – 0 лв. В. 2 и 3 – определя общ размер на неверифицирани средства по постъпилото искане, а в т. 4, 5 и 6 е разпоредено започване на процедура по определяне на финансова корекция. В разпоредителната част на това решение са описани констатираните нарушения и предлаганите финансови корекции за допуснатите нарушения. На основание чл. 73, ал.2 от ЗУСЕФСУ на бенефициента е предоставен срок от две седмици да представи писмени възражения по основателността и размера на предложените финансови корекции. Това решение е връчено чрез системата ИСУН на 28.10.2021г. и с него дружеството е уведомено за стартиране на процедурата по налагане на финансова корекция и за основанията и размера ѝ.

Дружеството не е представило възражение пред административния орган, а е подало жалба до Административен съд София град и изцяло е оспорил решението на за верификация, вследствие на което Управителният орган е издал решение за спиране на производството по определяне на финансова корекция с решение от 28.10.2021г., постановено на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК. В съдебното производство жалбата на дружеството срещу частта на решението, с което започва процедура по финансова корекция – т. 4, 5 и 6 от решението, е оставена без разглеждане с определение 2518 от 28 март 2022 година по административно дело 11460/ 2021 година на Административен съд София-град. По оспорване на решението за верификация е постановено окончателно решение 1371 от 8 февруари 2023 година на Върховен административен съд по дело 11362/ 2022 година, с което е постановено следното:

„ОТМЕНЯ Решение № 5943/18.10.2022 г., постановено по адм. дело № 11460/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, В ЧАСТТА, в която е отхвърлена жалбата на "РИВА КОНСУЛТ" ЕООД, с ..., против Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28/28.10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г. и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, в частта му по т. 2 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 2 600 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" – в частта относно отказаните 800,00 лева, и по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 11 100,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД – в частта относно отказаните 3 400, 00 лева, по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, както и в частта му по т. 3 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 3 400,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД и 800,00 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов", по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, и В ЧАСТТА, с която "РИВА КОНСУЛТ" ЕООД е

осъдено да заплати на Министерството на труда и социалната политика, разноски за разликата над 169,92 лева (сто шестдесет и девет лева и 0,92 ст.) и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Решение № ВG05M9OP001-1.003-0998/28/28.10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г. и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, в частта му по т. 2 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 2 600 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – 3. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – 3. Стефанов" – в частта относно отказаните 800,00 лева, и по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 11 100,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД – в частта относно отказаните 3 400, 00 лева, по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № ВG05M9OP001-1.003-0998-C02, както и в частта му по т. 3 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 3 400,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД и 800,00 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – 3. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – 3. Стефанов", по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № ВG05M9OP001-1.003-0998-C02.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5943/18.10.2022 г., постановено по адм. дело № 11460/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, в останалата му част“.

Управителният орган е решил, че спряното производство по определяне на финансова корекция следва да бъде възобновено и постановява обжалваното решение. В него потвърждава становището си, че са извършени изложените нарушения на чл. 70, ал. 1, т. 1, 7 и 9 на ЗУСЕСИФ, както и изложените в решението за верификация правни основания и размер на дължимата финансова корекция. Приел е, че всяко от посочените правни основания води до нарушение на правото на Европейския съюз или националното право, свързано с неговото прилагане и че трите нарушения изпълват дефиницията за нередност в чл. 2 § 36 от Регламент 1303/2013, а именно: действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на Европейските структурни инвестиционни фондове, което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане и има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет. Прието е, че нито националното законодателство нито законодателството на съюза и Регламент 1303 поставят като изискване единствено наличието на реална вреда, а нередност може да съществува и когато е налице възможност за нанасяне на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Констатирано е, че решението за верификация на окончателно плащане е било обект на съдебен контрол и е потвърдена разпоредителната част на решението на управителния орган в т. 1, а именно определения общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане заплащане - 0 лв. Установено е, че обект на потвърденото решение е депозираното бенефициента искане за окончателно плащане и съгласно чл. 64, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, във връзка чл. 3,34 от административния договор, управителният орган има задължение да изчисли размера му в изпълнение на проекта като цяло. На основание чл. 9, ал. 2 от Наредбата е изчислено сумата на общо

верифицираните средства - 0 лв., от които се приспадат общо изплатените средства в размер на 32 700 лв. С тези мотиви е решено:

1. Възобновява се административното производство по процедура за определяне на финансова корекция по т. 4,5 и 6 от разпоредителната част на Решение за верификация на постъпило окончателно плащане с рег. № заявление № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021г.;
2. Установява се извършено нарушение чл. 70, ал. 1, т. 1, връзка чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ и съгласно т. 1 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата се определя финансова корекция в размер на 100% от допустимите засегнати разходи, описани в б. Б на решението, които са в размер на 1400лв.;
3. Установява се извършена нарушение по смисъл на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ, връзка с т. 6 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата и се определя финансова корекция в размер на 100% от допустимите и засегнати разходи съгласно буква А от мотивите на решението, които са в размер на 10245,83лв.;
4. Установява се извършено нарушение по смисъл на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата и се определя финансова корекция в размер на 25 на 100 от допустимите засегнати разходи, съгласно буква В мотивите на решението, които са в размер на 7500лв.;
5. Определя се общ размер на сума за възстановяване 32700 лв., която се разпорежда бенефициентът да възстанови 14-дневен срок от получаване на решението посочена сметка.

Решението е връчено на дружеството на 21.04.2023г. Чрез системата ИСУН и обжалвано в срок.

Съдът прецени приложените писмени доказателства, събрани в административната преписка и намери, че фактите от административното производство са установени и описани правилно в решението.

В допълнение към тях, съдът констатира, че с решението на ВАС действително е потвърдено Решението за верификация от 28.10.2021г. по т. 1, в която се определя подлежаща на верификация сума по искането, в размер на 0лв., но ВАС е приел, че в тази сума се включват както средства по отношение на които са налице основания за отказ за верификация по чл. 57 от ЗУСЕФСУ, тъй като разходите са недопустими за финансиране, така и такива за които са налице основания за временен отказ по чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ – до представяне на искани документи или разяснения, или до започната процедура по администриране на нередност. ВАС ясно е посочил в решението си, че в първия случай влезият в сила отказ да се верифицират средствата е окончателен, но във втория – не е, доколкото в самия закон се сочи, че съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане. В конкретния случай административният орган не е отчел, че верифицираната сума – 0 лв., включва и такива разходи. Не е съобразил и това, че тя включва и отказани разходи, за които решението е отменено и се дължи ново произнасяне от органа. Имало е такова произнасяне на органа, но актът е обявен за нищожен с влязло в сила решение № 132/05.01.2024г. по адм.д. 3477/2023г. на АССГ. От което следва, че начинът на изчисляване на сумата, която следва да се възстанови на УО, е неправилен, както и изложените мотиви, които препращат единствено към съдебното решение.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е ***процесуално допустима.***

Разгледана по същество, жалбата е ***неоснователна, с изключение на жалбата срещу***

разпореждането за възстановяване на сумата 32700лв., по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

При решаване на делото съдът следва да съобрази целите на финансирането със средства от системата на публичните средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ). Финансирането се извършва със средства от бюджета на ЕС и от националният бюджет. Предоставянето на парични трансфери с източник от ЕСИФ е инвестиционна политика, която цели подобряването на конкурентоспособността на българската икономика, регионалното развитие и ускоряване на процеса на сближаване. Изразходването на тези средства следва да бъде осъществявано при спазване на принципите на ефективност, публичност и прозрачност.

Оспореното Решение за определяне на финансова корекция е издадено от компетентен административен орган – Ц. С. – Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“/ГДЕФМПП/, оправомощен със Заповед рег. № РД-03-2/01.12.2020 г. и със Заповед рег. № РД-03-7/20.04.2021 г., издадени от Министър на труда и социалната политика за Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 – 2020 . Оспореният административен акт е издаден и в предвидената от закона писмена форма, при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му и не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, с изключение на разпореждането за възстановяване на сумата 32700лв. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция жалбоподателят е уведомен за основанията и размера на корекцията и му е осигурена възможност да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера ѝ. Това уведомяване в случая е станало с връчване на Решението за верификация от 28.10.2021г., в мотивната част на което са описани основанията и размера на следващата се финансова корекция, а в диспозитива - дружеството е уведомено за започващата процедура за налагането ѝ.

По приложението на материалния закон, Съдът намира следното:

Между страните по делото не се спори, че същите са сключили Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Спорът в случая се свежда до това дали от страна на бенефициента са спазени нормативните изисквания и клаузите на сключения по проекта за създаване на нови работни места в „Рива консулт“ ЕООД, договор с № BG05M9OP001-1.003.

Нередностите въз основа на които може да се извърши финансова корекция са формулирани в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ /преди ЗУСЕСИФ/. Нормата на чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ /преди ЗУСЕСИФ/, определя, че финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция само на някое от изрично посочените в нея правни основания:

1. когато по отношение на бенефициента е налице конфликт на интереси по смисъла на чл. 61 от Регламент (ЕС) 2018/1046;
2. за нарушаване на правилата за държавната помощ по смисъла на чл. 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
3. за нарушаване на принципите за добро финансово управление в съответствие с изискванията на чл. 33, чл. 36, параграф 1 и чл. 61 от Регламент (ЕС) 2018/1046;
4. за нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в сроковете по чл. 65 от Регламент (ЕС) 2021/1060;
5. за проекта или за част от него не е налична одитна следа и/или аналитично отчитане на

разходите в поддържаната от бенефициента счетоводна система;

6. за неизпълнение на мерките за видимост, прозрачност и комуникация, задължителни за бенефициентите;

7. за неизпълнение на одобрени индикатори;

8. при постъпили инцидентни приходи във връзка с изпълнението на проекта;

9. за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ;

10. за друго нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство и/или сключените между държавите договори, ратифицирани, обнародвани и влезли в сила за Република България по програмите за европейско териториално сътрудничество, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ.

Всяко от посочените в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ /преди ЗУСЕСИФ/ основания води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане и има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на съюза, като води до отчитането на неоправдан разход в общия бюджет.

В оспореното решение са посочени като нарушена нормите на чл. 70, ал. 1, т. 1, 7 и 9 от ЗУСЕФСУ, предвиждаща налагане на финансова корекция при конфликт на интереси, неизпълнение на одобрени индикатори и за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ.

Нарушението на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ се извършва чрез неизпълнение на одобрени индикатори. В случая са установени два неизпълнени индикатора - "безработни неактивни участници" и "безработни и неактивни участници, които при напускане на операцията имат работа", като проектът е целял установяване на работа на 10 работника по първия и на 5 – по втория. Констатирано е, че за целия период на проекта са назначени на работа две лица, на длъжност „счетоводител“, които към момента на напускане на операцията имат работа и са отчетени от бенефициента. Правилна е калкулацията на процента на постигнатата цел по този индикатори- "безработни неактивни участници" - $2/10 \cdot 100\% = 20\%$. Правилна е и калкулацията на постигнатата цел по индикатора "безработни и неактивни участници, които при напускане на операцията имат работа" – двама души, при целена бройка 5 - $2/5 \cdot 100\%$ което е = 40%. От това следва, че в тази част изпълнението на проекта е под 40%. Правилно е приложен закона - т. 6 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови колекции, процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, която предвижда, че когато изпълнението на одобрените по проекта индикатори е под 45 на 100 размерът на финансовата корекция е 100 на 100. В случая изпълнението и на двата индикатора е под 45 на 100, съответно е правилно е решено, за нарушението следва да се наложи финансовата корекция, чийто размер е 100% от отчетените допустими разходи по проекта, засегнати от нарушението – 10245,83 лв.

Второто нарушение се изразява в установено нарушение на чл. 70, ал. 1, т. 1, връзка чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ – конфликт на интереси. По делото безспорно се установява от представените писмени доказателства, че средства по проекта са използвани за да бъде сключен граждански договор 1/01.09.2016г. между П. Ц. В. и М. Вутъова В., които са майка и дъщеря. С това е допуснато нарушение на чл. 45 на сключеният между лицата договор по реда на Закона за задълженията и договорите и чл. 3,38 от административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, съгласно който бенефициентът не предприема каквито и да е дейности, които могат да го поставят хипотеза на конфликт на интереси по смисъла на чл. 57 от Регламент 966/2012, действал към момента на нарушението. Нарушени са и разпоредбите

на чл. 2, ал. 2 от ЗУСЕФСУ и на чл. 61 от Регламент ЕС 2018/ 1046 на ЕП на и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими с общия бюджет на съюза за изменение на Регламенти ЕС 1296/2013, 1303/ 2013, 1304/2013, 1309/2013, 1316/ 2013, 223/2014 и 283/2014 и на решение 541 от 2014 ЕС и за отмяна на Регламент ЕС, Евратом № 966/2012. Чл. 57, ал. 2 от регламент 966/2012г. предвижда, че конфликт на интереси съществува, когато безпристрастното и обективно упражняване на функциите на финансов участник или друго лице, посочено в параграф 1, е опорочено по причини, свързани със семейството, емоционалния живот, политическата или националната принадлежност, икономически интерес или всякакъв друг интерес, който е общ с този на получателя. В случая със средства по проекта, представляващи безвъзмездна финансова помощ е сключен финансов договор с член на семейния кръг на възложителя по договора, доколкото представляващата дружеството възложител по договора и изпълнителя по договора са майка и дъщеря. Правилен е изводът на органа, че допуснатото нарушава изричната разпоредба на чл. 2, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, която забранява при управлението на средствата от ЕФСУ да се допуска конфликт на интереси по смисъла на чл. 61 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ, L 193/1 от 30 юли 2018 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2018/1046". Правилен е изводът за нарушение на чл. 61 от Регламент 2018/1046, който е със следното съдържание:

„Конфликт на интереси

1. Финансовите участници по смисъла на глава 4 от настоящия дял и другите лица, включително националните органи на всяко равнище, участващи в изпълнението на бюджета при условията на пряко, непряко и споделено управление, включително в подготвителните действия, в одита или в контрола, не предприемат никакви действия, които могат да поставят собствените им интереси в конфликт с тези на Съюза. Те предприемат също така подходящи мерки за предотвратяване на конфликт на интереси във функциите, за които носят отговорност, и за справяне със ситуации, които обективно могат да бъдат възприети като конфликт на интереси.

2. Когато има риск от конфликт на интереси с участието на служител на национален орган, съответното лице отнася въпроса до своя пряк ръководител. Когато подобен риск съществува за служители, за които се прилага Правилникът за персонала, съответното лице отнася въпроса до съответния оправомощен разпоредител с бюджетни кредити. Съответният пряк ръководител или оправомощеният разпоредител с бюджетни кредити потвърждава писмено дали е установен конфликт на интереси. В случай на установяване на конфликт на интереси органът по назначаването или съответният национален орган вземат необходимите мерки съответното лице да прекрати всякаква дейност по този въпрос. Съответният оправомощен разпоредител с бюджетни кредити или съответният национален орган гарантира, че се предприемат всички допълнителни подходящи действия в съответствие с приложимото право.

3. За целите на параграф 1 конфликт на интереси съществува, когато безпристрастното и обективно упражняване на функциите на финансов участник или друго лице, посочено в параграф 1, е опорочено по причини, свързани със семейния и емоционалния живот, политическа или национална принадлежност, икономически интерес или всякакъв друг пряк или косвен личен интерес“. В случая е установен конфликт на интереси при финансов участник, доколкото дружеството е възложили работа със средства по проекта на лице от семейния му кръг, т. е. безпристрастното и обективно упражняване на функциите на финансов участник е опорочено по причини, свързани със семейния му живот“.

Правилно е установено, че на основание чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, вр. т. 1 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата, за нарушението се следва финансова корекция в размер на 100

на 100 от стойността на отчетените и допустими разходи по сключения между лицата договор, които са в размер на 1400 лв., съответно е определена финансова корекция в този размер.

По отношение на проведен избор с публична покана по реда на ПМС 160/2016г. с предмет - закупуване и доставка на един лек автомобил за новонает по проекта служител, правилна е преценката за извършено нарушение по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка с т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. При извършена проверка на процедурата е установена липса на документи, които избраният изпълнител "ЕУРОТЕК АУТО" ООД е следвало да представи преди сключване на договора, съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 от ПМС 160/2016 година, в който е предвидено, че липсата на обстоятелствата по чл. 8, ал. 3, т. 2 от постановлението (*доказателства за липса на основания за задължително отстраняване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка, съгласно Закона за обществените поръчки*) се установяват при подаване на офертата – с декларация, а при подписване на договора за възлагане – с документи, издадени от компетентен орган. Тези изискуеми документи са описани в публичната покана в т. III.2.2.

Това нарушение е допуснато в процедурата за избор на изпълнител по договора и води до промяна в критериите за подбор, вследствие на което е определен за изпълнител кандидат или участник който не отговаря на първоначално обявените критерии. Документите не са представени и след като допълнително са изискани в рамката на производството.

Правилна е преценката, че за нарушението законодателят е предвидил определяне на финансова корекция по пропорционалния метод, на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка с т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, в размер на 25 на 100 от засегнатите от нарушението разходи, който е в размер на 7500 лв.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за противоречие на фактическите установявания с правните изводи на административния орган. Напротив, налице е пълно съответствие.

Неоснователни са мотивите за липса на аргументи относно вида и размера на вредата. Установените нарушения имат негативно финансово влияние и безспорно изпълняват предпоставките на „нередност“. Налице е нанесена вреда на средствата от ЕСИФ, предвид че нередност е налице и когато се констатира само възможност за нанасяне на вреда на общия бюджет съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. В конкретния случай, неизпълнението на одобрени индикатори, сключване на договор със средства от ЕСИФ при наличие на конфликт на интереси и при условия за променени критерии за изпълнителя е довело до непостигане на целта на проекта, за който е била предоставената БФП, а второто и третото и до получаване на средствата от лица, които е следвало да бъдат отстранени, които факти винаги водят до възможност за настъпване на вреда в бюджета на съюза, а и до настъпване на вреда, доколкото крайните получатели на средствата са лица, които нямат право да ги получат. Макар и кратки, в решението има мотиви за вида и характера на вредите. Неоснователни са възраженията, че финансовата корекция се базира на обявен за нищожен акт. Напротив, тя се базира на решение за верификация, което е отменено в едната си част и потвърдено - в друга. В частта, засягаща започване на процедурата по налагане на финансова корекция и уведомяване за мотивите и размера на следващите се корекции, актът не е отменен. На следващо място, обявено е за нищожно с решението на АССГ по ад. №3477/2023г. следващо решение за верификация по искането, което не е свързано с решението за финансова корекция, обжалвано по настоящото дело. Несъстоятелни са мотивите, че основанията за нищожност по решението на АССГ по ад. №3477/2023г. следва да с отнесат и към настоящото дело. В решението си АССГ е констатирал, че е през 2023г. е издаден нов акт за верификация, който буквално преповтаря отменените части на предходно издаденото от 2021г., от което е стигнал до извод, че то противоречи на решението на ВАС. Решението, предмет на обжалване по настоящото дело излага аргументи по точки на решението за верификация от 2021г., които не са отменени и не са разглеждани по същество

от ВАС.

По изложените съображения, Съдът намира, че определената с атакувания акт финансова корекция се явява законосъобразна, а жалбата в тази част – неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

Жалбата следва да се уважи и решението следва да се отмени единствено в частта на т. 5, в която е определена сума за възстановяване в размер на 32 700лв., като съдът изложи мотивите за това. В тази част актът е незаконосъобразен и необоснован, постановен при липса на адекватни мотиви. По делото е установено, че тази сума представлява средства преведени по проекта на дружеството, преди постъпване на искането за окончателно плащане. В обжалваното решение е прието, че ВАС е потвърдил, че окончателно верифицираната сума по проекта следва да е 0лв., като е потвърдил т. 1 на Решението за верификация от 2021г. Това становище не е правилно. Решението за верификация от 28.10.2021г. в т. 1 определя подлежаща на верификация сума по искането в размер на 0лв., но ВАС е приел, че в тази сума се включват както средства по отношение на които са налице основания за отказ за верификация по чл. 57 от ЗУСЕФСУ, тъй като разходите са недопустими за финансиране, така и такива за които са налице основания за временен отказ по чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ – до представяне на искани документи или разяснения, или до приключване на започната процедура по администриране на нередност. ВАС ясно е посочил в решението си, че в първия случай влезлият в сила отказ да се верифицират средствата е окончателен, но във втория – не е, доколкото в самия закон се сочи, че съответният разход не се верифицира, но може да бъде включен в следващо искане за плащане. В конкретния случай административният орган не е отчел, че верифицираната сума – 0 лв., включва и такива разходи, а и отказани разходи, за които решението за верификация е отменено, заради процесуални нарушения и се дължи ново произнасяне от органа по същество. От което следва, че начинът на изчисляване на сумата, която следва да се възстанови на УО, е неправилен, както и изложените мотиви, които препращат единствено към съдебното решение са незаконосъобразни и нарушават правата на лицето. УО следва да се произнесе в цялост по искането за верификация, вкл. и за сумите за които решението за верификация е отменено и на база пълната информация, вкл. и за наложените финансови корекции, да прецени, дали са налице основания за верифициране на други суми и да изчисли следва ли да се възстановяват средства по проекта и какви. Ето защо тази част актът е незаконосъобразен и необоснован и следва да се отмени.

По разноските в производството:

Съдът констатира, че неправилно е определил размера на държавната такса единствено на база сумата от 32700лв., която е разпоредено да се върне от дружеството в обжалваното решение. Материалният интерес включва и сумите на търсената финансова корекция, поради което с решението следва да осъди дружеството да довнесе държавна такса по сметка на АССГ, в размер на 153,17лв. Общият материален интерес е 51845,73лв.(19145,73+32700), а дължимата държавна такса върху тази сума е 414,77лв., от които към момента са внесени 261,60лв. Предвид частичното уважаване на жалбата, от тези разноски жалбоподателят следва да заплати сумата 153,17лв., а учреждението, в което работи ответникът да бъде осъдено да му заплати 261,60лв. За други разноски, направени от жалбоподателя по делото няма данни, предвид на което други не му се дължат по своевременно направеното искане за присъждане на разноски.

С оглед изхода на спора, заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява частично основателно. Съдът следва да осъди дружеството да заплати на Министерство на труда и социалната политика, в чиято структура се намира органът – ответник, направените по делото разноски, а именно – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, пропорционално на уважената част от жалбата.

В случая дължимото възнаграждение, предвид фактическата и правна сложност на делото и процесуалното му развитие съдът определя в размер на 100.00 лева, от които жалбоподателят следва да заплати на ответника 61,72лв.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „Рива консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу т. 1,2,3 и 4 от разпоредителната част на Решение за определяне на финансова корекция от 21.04.2023г. на Главния директор на ЕФМПП и ръководител на УО на ОПРЧР към Министерство на труда и социалната политика, **В ЧАСТТА**, в която е решено следното:

1. Възобновява се административното производство по процедура за определяне на финансова корекция по т. 4,5 и 6 от разпоредителната част на Решение за верификация на постъпило окончателно плащане с рег. № заявление№ BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021г.;

2. Установява се извършено нарушение чл. 70, ал. 1, т. 1, връзка чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ и съгласно т. 1 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата се определя финансова корекция в размер на 100% от допустимите засегнати разходи, описвани в б. Б на решението, които са в размер на 1400лв.;

3. Установява се извършена нарушение по смисъл на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ, връзка с т. 6 от Приложение 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата и се определя финансова корекция в размер на 100% от допустимите и засегнати разходи съгласно буква А от мотивите на решението, които са в размер на 10245,83лв.;

4. Установява се извършено нарушение по смисъл на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, във връзка т. 14 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата и се определя финансова корекция в размер на 25 на 100 от допустимите засегнати разходи, съгласно буква В мотивите на решението, които са в размер на 7500лв.;

и **ОТМЕНЯ** по жалба на „Рива консулт“ ЕООД Решението за определяне на финансова корекция от 21.04.2023г. на Главния директор на ЕФМПП и ръководител на УО на ОПРЧР към Министерство на труда и социалната политика, **В ЧАСТТА по т. 5** на разпоредителната част, в която се определя общ размер на сума за възстановяване от „Рива консулт“ ЕООД - 32700 лв., която се разпорежда бенефициентът да възстанови 14-дневен срок от получаване на решението посочена сметка.

ОСЪЖДА „Рива консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Министерство на труда и социалната политика юрисконсултско възнаграждение в размер на 61,72лв., както и да заплати по сметка на АССГ сумата от 153,17лв. – дължима държавна такса.

ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на „Рива консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 261,60лв.- разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.